IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2013/49/EU IRÁNYELVE

(2013. október 11.)

a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról szóló 2006/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv II. mellékletének módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról és a 82/714/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 12-i 2006/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre [1], és különösen annak 20. cikke (1) bekezdésének első mondatára,

az európai adatvédelmi biztossal való konzultációt követően,

mivel:

(1) A 2006/87/EK irányelv, a rajnai hajózási egyezmény és a közösségi belvízi közlekedésre vonatkozó harmonizált folyami információs szolgáltatásokról (RIS) szóló 2005/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkében meghatározott elektronikus hajózási adatszolgáltatás műszaki előírásairól szóló, 2010. január 25-i 164/2010/EU bizottsági rendelet [2] megállapítja a hajóbizonyítványok kiadásáért felelős hatóságok és az RIS-hatóságok közötti minimális hajóadat-cserére vonatkozó fő követelményeket.

(2) A 2006/87/EK irányelv hatálybalépése óta több mint 14 000 vízi jármű kapott egyedi európai hajóazonosító számot (ENI). Az egyedi európai hajóazonosító számok tekintélyes száma miatt megfelelő eszköz nélkül nehezen megoldható a hatékony adatcsere. Ez a hajó üzemeltetése (forgalomirányítás) során jelentősebb biztonsági kockázathoz vezethet, továbbá adminisztratív problémákat is okozhat (pl. kétszeres számbavétel a statisztikákban). Az egyedi európai hajóazonosító számokat a közösségi belvízi közlekedésre vonatkozó harmonizált folyami információs szolgáltatásokról (RIS) szóló 2005/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkében meghatározott hajó-helyzetmegállapító és nyomon követő rendszerekre vonatkozó műszaki előírásokról szóló, 2007. március 13-i 415/2007/EK bizottsági rendeletnek [3] megfelelően a belvízi közlekedésben alkalmazott AIS (automatikus hajóazonosító rendszer) transzpondereiben tárolják annak érdekében, hogy a hajókat automatikusan azonosítani lehessen, amennyiben azok rendelkeznek egyedi európai hajóazonosító számmal.

(3) Az illetékes hatóságoknak elsősorban azt biztosítandó van szüksége ezen adatokra, hogy ne kaphasson egy hajó két egyedi európai hajóazonosító számot, míg az RIS-hatóságok számára ezek több RIS-alkalmazáshoz szükségesek, például a zsilipnaplók vezetéséhez és a zsilipstatisztikák összeállításához. A belvízi közlekedésben alkalmazott AIS-transzponderek száma továbbra is gyorsan növekszik, ezért a hatékony adatcsere egyre nélkülözhetetlenebbé válik a forgalomirányítás megfelelő működéséhez. Annak érdekében tehát, hogy megvalósuljon a hatékony adatcsere és ezen irányelv mellékletét hozzá lehessen igazítani a technikai fejlődéshez, szükség van egy olyan központi elektronikus nyilvántartásra (hajóadatbázisra), amely valamennyi illetékes hatósággal összeköttetésben van.

(4) Ezzel egy időben lényegesen megnövekedett azon illetékes hatóságok száma, amelyek közösségi belvízi hajóbizonyítványt adhatnak ki. Jelenleg 9 tagállam 49 hatósága használja az adatbázist hajók azonosítására és egyedi európai hajóazonosító számok hozzárendelésére. Ezen illetékes hatóságoknak megbízható információkat kell szerezniük a hajókra és azok bizonyítványaira vonatkozóan a műszaki szemlék előkészítéséhez és a bizonyítványok kiállításához, megújításához, illetve visszavonásához. A bizonyítványok kiállítását, megújítását vagy visszavonását követően erről az összes többi illetékes hatóságot tájékoztatni kell. Nem teljes körű vagy pontatlan információk következtében az illetékes hatóság által végzett értékelés hiányos lehet, ami biztonsági kockázat megállapítását és a 2006/87/EK irányelvben meghatározott követelmények nem megfelelő alkalmazását eredményezheti.

(5) Az illetékes uniós hatóságok számának növekedése, valamint annak ténye, hogy nem minden tagállam osztja meg más tagállamokkal az egyedi európai hajóazonosító számok kibocsátásáról szóló információit, kedvezőtlen a közöttük végbemenő információcsere hatékonyságára nézve. Ez hatással van a 2006/87/EK irányelv követelményei szerinti bizonyítványok kiadására, hiszen előfordulhat, hogy két különböző bizonyítványt adnak ki ugyanazzal az egyedi európai hajóazonosító számmal. Ettől eltérő a helyzet a Rajnán, ahol mindössze néhány

[1] HL L 389., 2006.12.30., 1. o.
[2] HL L 57., 2010.3.6., 1. o.
[3] HL L 105., 2007.4.23., 35. o.

hatóság állít ki bizonyítványokat, és a rajnai hatóságok – kivétel nélkül – aktív párbeszédet folytatnak egymás között, aminek köszönhetően hatékony az információáramlás. A hajóadatbázisra támaszkodó hatékony adatcsere ezért elengedhetetlen feltétele annak, hogy a közösségi belvízi hajóbizonyítványok és a felülvizsgált rajnai hajózási egyezmény 22. cikke szerinti bizonyítványok kiadása azonos szintű biztonságot nyújtson.

(6) Biztosítani kell, hogy a hajók azonosítása során, személyes adataik feldolgozásának vonatkozásában, az egyének védelmi szintje megfelel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]), valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) követelményeinek.

(7) A 2006/87/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(8) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a belvízi áru- és személyszállításra vonatkozó nemzeti hajóvezetői bizonyítványok kölcsönös elismeréséről szóló, 1991. december 16-i 91/672/EGK tanácsi irányelv ([3]) 7. cikkében említett bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/87/EC irányelv II. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

A 2006/87/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében megállapított belvízi utakkal rendelkező tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy hatálybalépésétől vett egy éven belül megfeleljenek ennek az irányelvnek. A tagállamok e rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

3. cikk

A személyes adatok mindennemű, ezen irányelv céljából való feldolgozása összhangban van a 95/46/EK irányelvvel és a 45/2001/EK rendelettel.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a 2006/87/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott belvízi utakkal rendelkező tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. október 11-én.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

([1]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.
([2]) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.
([3]) HL L 373., 1991.12.31., 29. o.

MELLÉKLET

A 2006/87/EK irányelv II. mellékletében a 2.18. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az (5) bekezdésben említett illetékes hatóságok haladéktalanul bejegyeznek a Bizottság által vezetett elektronikus nyilvántartásba az összes általuk kiadott európai hajóazonosító számot, a IV. függelékben található, a hajók azonosítására szolgáló adatokat és bárminemű változást (hajóadatbázis). Ezeket az adatokat a tagállamok illetékes hatóságai és a Mannheimi Egyezmény szerződő államainak illetékes hatóságai használhatják fel, kizárólag a biztonságos és könnyű hajózás fenntartására, valamint e melléklet 2.02–2.15. cikkének és 2.18. cikke (3) bekezdésének, továbbá ezen irányelv 8., 10., 11., 12., 15., 16. és 17. cikkének végrehajtására szolgáló közigazgatási intézkedések megtétele érdekében.

A tagállamok – az uniós vagy nemzeti jogszabályokkal összhangban – meghozzák a megfelelő intézkedéseket, hogy biztosítsák a számukra ezzel az irányelvvel összhangban továbbított adatok bizalmasságát és megbízhatóságát, továbbá az ilyen információt kizárólag ennek az irányelvnek megfelelően használhatják fel.

A tagállamok illetékes hatóságai kizárólag eseti elbírálás alapján és a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (*), különösen annak 25. és 26. cikkében foglalt követelmények teljesítése mellett továbbíthatnak személyes adatokat egy harmadik országba vagy valamely nemzetközi szervezet számára. A tagállamok illetékes hatóságai meggyőződnek arról, hogy az első albekezdésben említett célból szükség van az információk továbbítására. Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet az adatokat csak akkor továbbítsa másik harmadik országba vagy nemzetközi szervezet számára, ha erre szóló kifejezett írásos engedéllyel rendelkezik, és megfelel a tagállam illetékes hatósága által meghatározott feltételeknek.

A Bizottság kizárólag eseti elbírálás alapján és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 9. cikkében foglalt követelmények teljesülése mellett továbbíthat személyes adatokat egy harmadik országba vagy valamely nemzetközi szervezet számára. A Bizottság meggyőződik arról, hogy az első albekezdésben említett célból szükség van az információk továbbítására. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet az adatokat csak akkor továbbítsa másik harmadik országba vagy nemzetközi szervezet számára, ha erre szóló kifejezett írásos engedéllyel rendelkezik, és megfelel a Bizottság által meghatározott feltételeknek."

(*) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.
(**) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.